

Рис. 7.38. Реконструкция на вътрешното светилище в Партенона със статуя на Атина, изработена от „античния“ Фидий. Реконструкцията е въз основа на оцелелите развалини и е направена от Г. Релендер. От [304], т. 1, с. 153.

зиция във Византия [195]. „Затварянето“ на прочутата „антична“ Академия в Атина става, както объркано казва Ф. Грегоровиус, „безшумно“ [195], гл. 3. През онази епоха не е имало големи военни преврати и погроми.

Забележително е, че и самият термин „елини“ се появява в достоверната история доста късно: „ЧАК ПРЕЗ XV В. Лаоник Халкокондил, роден в Атина, нарича пак (уж след стотици години небитие – А. Ф.) съгражданите си „елини“ [195], с. 51.

Съобщават ни следното за Атина от уж VI–VII в.: „НЯМА ФАКТИ, КОИТО ДА ДОКАЖАТ, ЧЕ В АТИНА Е ИМАЛО УЧИЛИЩА И ОБЩЕСТВЕНИ БИБЛИОТЕКИ. Нищо не се знае и за гражданската подредба на град Атина през дадената епоха“ [195], с. 48.

Защо се е „изпарила“ класическата мисъл“ от Гърция? Къде ли са изчезнали „класическите гърци“? Защо го няма прочутият „античен“ военноморски потенциал на Атина? Този потенциал, впрочем, се „възражда“ през XII–XIII в., през епохата на кръстоносните походи. Същото се отнася и за военния потенциал на средновековна Венеция, тоест „антична“ Финикия.

Документите показват, че византийските императори, под чиято власт е средновековна Гърция, не преследват развитието на науките. Няма доказателства за съществуването на инкви-